

det nævnes, at Boligministeriets Ejendomsdirektorat og de til direktoratet hørende institutioner varetager en række fælles indkøbsfunktioner for hele centraladministrationen.

Ejendomsdirektoratet har bl.a. til opgave at administrere de under boligministeriet hørende ejendomme i overensstemmelse med boligministeriets cirkulære af 9. juni 1972. Direktoratet stiller kontorlokaler til rådighed for ministerier, styrelser og andre centrale statskontorer i hovedstadsområdet og sørger for og afholder udgifterne ved lokalernes indretning, drift og vedligeholdelse, herunder levering af tekniske installationer og inventar samt varme, el, gas, vand, rengøring og vagttilsyn. En del af ydelserne leveres gennem de tekniske forvaltninger.

I forbindelse med løsningen af disse opgaver foretager ejendomsdirektoratet og de tekniske forvaltninger en række indkøb på hele centraladministrationens vegne.

Der er tale om indkøb af kontormøbler, lamper, telefoner, tæpper, gardiner, rengøringsartikler og uniformer m.v. Endvidere foretages indkøb af køretøjer, fejmaskiner m.v. De tekniske forvaltninger foretager indkøb af varme, vand, el og materialer til brug for drift og vedligeholdelse af de tekniske anlæg i centraladministrationens bygninger.

I forbindelse med ovennævnte indkøb er der oprettet lagre af f.eks. kontormøbler, såvel nyindkøbte som brugte. I mindre omfang forefindes lagre af tæpper, gardiner og rengøringsartikler. De to tekniske forvaltninger har et ret omfattende lager af tekniske artikler.

Direktoratets virksomhed omfatter også administration af de kongelige slotte, palæer og haver. En del af denne virksomhed sker gennem de stedlige slots- og palæforvaltninger, de tekniske forvaltninger og inspektoratet for de kgl. haver.

I forbindelse med denne virksomhed foretages også en række indkøb, der til dels er fælles med de indkøb, der foretages til brug for drift og vedligeholdelse af centraladministrationens kontorlokaler. Ejendomsdirektoratet har løbende effektiviseret sine indkøbsfunktioner, der i øvrigt foregår i henhold til de aftaler, der indgås af direktoratet for statens indkøb. Specielt for så vidt angår indkøb af kontormøbler foregår der et meget tæt samarbejde mellem direktoratets inventarafdeling og statens indkøbsdirektorat om indgåelse af såvel generelle som særlige tilbudsaftaler på indkøb af møbler m.v.

På ovenstående baggrund finder boligministeriet ikke, at der vil kunne opnås fordele ved en yderligere centralisering af indkøbs- og lagerfunktionerne.

Spørgsmål 2:

Hvilke besparelser har der været på boligministeriets budget i hvert af finansårene 1983-85 som følge af rentefaldet?

Svar:

Det bemærkes indledningsvis, at det ikke er muligt direkte at beregne en »synlig« besparelse på boligministeriets tilskudskonti for perioden 1983-85. Dette skyldes især, at der årligt - i forbindelse med udarbejdelse af FFL - sker en tilpasning af budgetforudsætningerne til f.eks. renteniveauet. Dermed indarbejdes mindredgifter som følge af faldende rente løbende i boligministeriets budget.

Endvidere bemærkes det, at rentefald ikke medfører besparelser på renteudgifterne til byggeri, der allerede er finansieret, men alene for det kommende byggeri, der finansieres til en lavere rente end forudsat. Besparelserne på boligministeriets område vil således alene kunne henføres til rentebidraget til det støttede byggeri, der finansieres med indekslån, samt til rentesikring til saneringsformål, der finansieres med nominallån.

Endelig skal nævnes, at de tilskudsordninger, der tilsigter at lette renteudgifterne i bestemte typer af byggeri, alle er karakteriseret ved, at staten i en årrække yder tilskud til byggeriernes renteudgifter. Til indeksfinansieret boligbyggeri betales således hele renten (i form af rentebidrag) i lånenes fulde løbetid, p.t. ca. 25 år. På saneringsområdet ydes rentesikring til forskellen mellem en basisrente på 6 pct. og markedsrenten på tidspunktet for låneoptagelsen.